

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Mihai Vioara și Anna Țurcan

(art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-60/2026

Nr. PIGD1-19156882-01-Ira-12022026)

Diferența dintre suplimentul la recurs și un nou recurs; Recursuri vădit neîntemeiate, deoarece nu explică de ce aprecierea probelor din decizia instanței de apel este irațională; Niciun privat nu-și poate asuma printr-un contract civil să legalizeze o construcție ridicată ilegal prin influențarea autorității publice; Pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu este necesar ca influența să fie exercitată efectiv și nici ca persoana asupra căreia se pretinde influența să fie individualizată concret; Examinarea apelului în lipsa inculpatului nu este temei de recurs, însă acest aspect poate fi examinat sub aspectul respectării jurisprudenței CSJ cu privire la echitatea procesului; Având în vedere înregistrarea audio a ședinței de judecată, erorile din procesul-verbal al ședinței nu pot constitui motiv pentru casarea unei hotărâri cu o soluție corectă.

07 mai 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Alexandru Negru

Curtea de apel: Ion Bulhac, Natalia Mămăligă, Vitalie Pîslariuc

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Mihai Vioara și Anna Țurcan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Stella Bleșceaga,

Leonid Chirtoacă, *judcători*,

constată următoarele:

PARTE INTRODUCATIVĂ

1. Mihai Vioara și Anna Țurcan, născuți în anul 1958 în r-ul Ungheni și, respectiv, în anul 1964 în r-ul Șoldănești, au fost învinuiți de trafic de influență. Fapta lor a fost încadrată inițial în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar ulterior a fost reîncadrată în art. 326 alin. (1) Cod penal.

2. Mihai Vioara a fost apărat de avocații Natalia Ctitor, Anatolie Doga, Valeriu Caușnean și Vasile Tașco, iar Anna Țurcan de avocatul Tatiana Tampei.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Mihai Vioara și Anna Țurcan au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și condamnați la amendă în mărime de 2.800 u.c. (140.000 de lei) și, respectiv, 2.500 u.c. (125.000 de lei).

4. Apeluri au declarat avocatul Tatiana Tampei, în interesele Annei Țurcan, și inculpatul Mihai Vioara. Curtea de Apel Centru a respins apelurile ca nefondate.

5. Recursuri au depus avocatul Vasile Tașco, în interesele lui Mihai Vioara, și avocatul Tatiana Tampei, în interesele condamnatei Anna Țurcan. Ulterior Mihai Vioara a depus recursuri suplimentare. Ei au solicitat casarea hotărârilor instanțelor și achitarea inculpaților, sau remiterea cauzei spre rejudecare.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 01 martie 2019, în baza denunțului depus la 27 februarie 2019 de Ivan Galbur, pentru infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d. 1, 10, vol. I). La 17 mai 2019, Mihai Vioara a fost recunoscut în calitate de bănuț, cu amânarea aducerii la cunoștință a ordonanței (f.d. 21, vol. I), care i-a fost comunicată la 13 august 2019, când a fost reținut. Fiind audiat la 13 august 2019, el a recunoscut parțial vina pentru primirea unor sume de bani și a declarat că acestea au vizat serviciile de perfectare a actelor (f.d. 80, 86–87, vol. II). La 14 august 2019, Mihai Vioara a fost pus sub învinuire pentru această infracțiune (f.d. 89–90, vol. II). În cursul urmăririi penale s-a stabilit implicarea Annei Țurcan. Aceasta a fost recunoscută în calitate de bănuț la 03 septembrie 2019. Fiind audiată la 03 septembrie 2019, ea a recunoscut parțial vina și a declarat că sumele primite au vizat servicii de consultanță tehnică (f.d. 170, 171, vol. II). La 27 septembrie 2019, prin

ordonanțe distincte, Mihai Vioara și Anna Țurcan au fost puși sub învinuire în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d. 197, 208, vol. II).

7. Urmărirea penală s-a terminat la 27 septembrie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 03 octombrie 2019 – 19 februarie 2025, iar instanța de apel în perioada 02 aprilie – 04 noiembrie 2025. Cauza a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 12 februarie 2026.

ÎN FAPT

8. Mihai Vioara și Anna Țurcan au fost învinuiți că, de comun acord, în perioada mai 2017 – octombrie 2018, în mun. Chișinău, Mihai Vioara a pretins și a primit de la Ivan Galbur bani ce nu i se cuvin, pretinzând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Inspectoratului de Poliție al sect. Rîșcani, Preturii sect. Rîșcani, Primăriei mun. Chișinău și Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, inclusiv asupra lui Gheorghe Arhip, pentru a le determina să nu documenteze construcția neautorizată, să faciliteze legalizarea acesteia și să adopte soluții favorabile într-un dosar contravențional. În acest scop, el a primit, în mai multe tranșe, sumele de 1.500 de euro, 1.000 de euro, 1.500 de euro și 64.000 de lei. În executarea înțelegerii dintre ei, Mihai Vioara a transmis Annei Țurcan o parte din aceste mijloace bănești, în sumele de 2.000 de lei, 4.000 de lei și 1.000 de euro, pentru ca aceasta să influențeze funcționari publici din cadrul Primăriei mun. Chișinău în vederea obținerii autorizației de construcție și legalizării imobilului amplasat pe str. Luncii 2B „10”, mun. Chișinău. Anna Țurcan a acceptat și a primit aceste mijloace bănești, a pretins că are influență asupra funcționarilor publici și a acționat în realizarea influenței promise. Acțiunile acestora au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal - trafic de influență săvârșit de două persoane, constând în pretinderea și primirea de bani necuveniți sub pretextul exercitării influenței asupra unor persoane publice.

9. În ședința de judecată, la 12 noiembrie 2024, ca urmare a intrării în vigoare la 07 septembrie 2024 a Legii nr. 136/2024, prin care a fost modificat art. 326 Cod penal în sensul excluderii circumstanței agravante „de două persoane” din alin. (2), procurorul a modificat învinuirea, fiind reținută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (f.d. 207–210, vol. V).

a. Probele acuzării

10. La 27 februarie 2019, Ivan Galbur a depus denunț la Centrul Național Anticorupție, indicând că, în perioada iulie–octombrie 2018, Mihai Vioara a pretins și a primit de la el 2.500 de euro și 64.000 de lei pentru a influența funcționari publici și instanța de judecată în vederea legalizării unei construcții neautorizate (f.d. 10–13, vol. I). În baza denunțului, potrivit proceselor-verbale din 16 august 2019, au fost efectuate măsuri speciale de investigație constând în interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de Mihai Vioara (nr.

069...972) cu Ivan Galbur (069...730), Anna Țurcan (nr. 062...254), Mircea Codreanu (nr. 069...117), Ion Coșcodan (nr. 060...746) și alte persoane neidentificate (nr. 069...222), precum și în documentarea și localizarea acestuia prin mijloace tehnice, inclusiv prin sistemul de poziționare globală (GPS). Rezultatele acestor măsuri au fost apreciate ca nepertinente pentru cauza penală (f.d. 54, 111, 140, 168–173, vol. I). În urma interceptării și înregistrării comunicațiilor au fost obținute stenogramele convorbirilor telefonice purtate în perioada mai–august 2019, anexate la dosar, după cum urmează:

- a. Stenograma din 23 mai 2019, ora 20:35: relevă discuția dintre Mihai Vioara (V) și Anna Țurcan (N): „(V) – (...) știu, știu că ai lucrat, eu te rog pe tine să fii punctuală și să dai ce ai luat, eu nu cer mult, repejor, că oamenii cer aici, ori vrei să dai de trei ori mai mult (...)?; (N) – Nu, eu o să vă sun pe la vreo șase, ții minte că a spus că o să-l sun și el a spus «doamna Ana», eu vă sun pe la vreo nouă și vă spun când vin la Moldova; (V) – (...) ia și fă treabă (...), că nu vrei să rezolvi întrebarea (...)” (f.d. 58–59, vol. I).
- b. Stenograma din 24 mai 2019, ora 08:05: relevă discuția dintre Mihai Vioara (V) și o persoană neidentificată (N): „(V) – mă întreabă faci documentele, ori nu?; (N) – ce documente?; (V) – pe casa ceea; (N) – dapoi eu când ți-am spus că am bani de ce nu ai luat atunci?; (V) – eu cum să iau banii? Eu întâi trebuie să vorbesc, cum să iau și să șăd cu banii în mână; (N) – cât ai spus, patru sute, cât?; (V) – da; (N) – hai că te sun după masă (...) da îi răspuns de la BTI, da? ai înregistrat-o, da? (...) procesul-verbal?; (V) – nu-i făcut, trebuie achitat oamenii, tu te gândești că așa se face procesul-verbal; (N) – îți dau azi banii și îi răspuns de la BTI cu înregistrare cu tot?; (V) – înregistrarea noi singuri trebuie să o facem, ei fac documentele, procesele-verbale; (N) – apoi fac documentele, dar la BTI o să le înregistreze? legal tot să facă?; (V) – da, da” (f.d. 60, vol. I).
- c. Stenograma din 27 mai 2019, ora 21:12: relevă discuția dintre Mihai Vioara (V) și Ion Coșcodan (C): „(C) – am vorbit cu dânsul și mi-a spus că domnul Ion poate pe mâine să fie (...) materialele nu au fost toate complete și s-a dus azi la pretor; (V) – oamenii mă dau la lege și pe mine aici (...) nu-i piatră de moară, o scoți din calculator și o dai (...) eu am luat de la om (...) aicea omul mă ori ba, ori nu; (C) – dar ce glumești, ori ce, noi ce ne jucăm; (V) – m-am săturat (...) de anul trecut încă până acum mă chinui” (f.d. 61, vol. I).
- d. Stenograma din 28 mai 2019, ora 08:55: consemnează discuția dintre Mihai Vioara (V) și Anna Țurcan (C): „(V) – dar pe mine nu mă interesează lucrurile acestea, ai spus că le iei și le aduci prin banc; (C) – m-am dus și am dat cerere să iau un credit și mi-au refuzat (...) acum aștept să văd care este situația; (V) – îmi pare rău de atâtea minciuni; (C) – eu nu spun minciuni (...) am încercat și acolo și acolo; (V) – dar cum ai luat? fă documentele; (C) – eu am dat să le facă acela, nu; (V) – ai spus că lucrezi acolo și faci treabă; (C) – nu, matale ai spus că lucrezi la BTI, nu eu; (V) – apoi cine a luat dar de la mine din mână,

cine a luat?; (C) – mata le-ai transmis să facă documente (...) pe pământul cela (...) nu mie mi le-ai dat (...) în mâna mea mi le-ai dat?; (V) – tu ai luat bani; (C) – eu am răspuns (...) la Arhip când ați fost acolo ce ti-a spus că: «așteptați că o să fie tot normal»; (V) – cu anii, tu lucrezi cu anii; (C) – ei lucrează cu anii, nu eu; (V) – pe mine nu mă interesează cu cine te-ai legat tu, ia și lucrează, femeie; (C) – lucrăm (...) poate după masă am să hotărâsc ceva; (V) – Ana, clarifică întrebarea urgent; (C) – o clarificăm azi” (f.d. 62–63, vol. II). La ora 11:02, relevă discuția dintre Mircea Codreanu (C) și Mihai Vioară (V): „(V) – da?; (C) – ce se aude la tine?; (V) – la ora trei le primim; (V) – numai ce a venit (...) mi-a spus că la ora...; (C) – mă duc să prelungesc contractul cela cu lumina; (V) – te sun; (C) – bine”. La ora 16:27, relevă discuția dintre Vioara Mihai (V) și Coșcodan Ion (C): „(V) – vii acasă și mi le aduci; (C) – vin acasă, da”. La ora 16:39, relevă discuția dintre Vioara Mihai (V) și Mircea Codreanu (C): „(V) – a zis că să le ieie (...) te sun dacă mi le aduce acasă; (C) – harașo”. La ora 19:14, relevă discuția dintre Vioara Mihai (V) și Ivan Galbur (G): „(G) – mâine dimineața (...) ne întâlnim” (f.d.64-68, vol. I). La ora 19:22, relevă discuția dintre Mihai Vioară (V) și Ion Coșcodan (C): „(C) – am fost la doamna pretor azi (...) personal vrea să iasă în teritoriu (...) să vină acolo la loc, intelegi? (...) eu am dat documentele la semnat (...) nu pot să-i dictez (...) să semneze documentele; (V) – oamenii ce au trebuit tot au făcut; (C) – și eu tot am făcut ce o trebuit; (V) – eu ieri trebuie să răspund și m-am rugat pentru azi; (C) – eu nu pot să dictez Doamnei Pretor (...) eu nu pot să ordon ei să semneze documentele; (V) – problema este că trebuie să facă contractul cu lumina; (C) – eu ți-am dat cererea ceea cu lumina (...) ele sunt valabile; (V) – dacă nu-i prelungește acestea, cum poate să facă cu lumina?; (C) – atunci lasă să aștepte (...) eu am dat documentele la semnat; (V) – ai cerut toate actele celea la mână; (C) – tu poți să înțelegi odată (...) că eu nu pot să-i dictez ei ca ea să-mi semneze mie documentele; (C) – nu se hotărăște într-o zi (...) chiar într-o zi nu se hotărăște; (V) – se face și într-o zi” (f.d. 69–70, vol. II). (f.d. 69–70, vol. I).

- e. Stenograma din 29 mai 2019, ora 10:47–10:54, realizată în incinta Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, relevă discuția dintre Vioara Mihai (V), Ion Galbur (G) și Igor Arama (I): „(V) – dacă faci pe a dracului, oamenii stau gata să-ți demoleze, ești tupik la cap? (G) – lasă să demoleze; (V) – ești tupik la cap; (G) – acuma ascultă încoace, în februarie noi când ne-am întâlnit apoi tu ai spus că pînă la sfîrșitul lui martie... (V) – apoi ce? (G) – îmi dai banii; (V) – care bani băi? Dacă sunt dați și este hotărîre; (G) – cui ai dat banii? (V) – am să vorbim, vin-o la mine; (G) – Mihai, tu ai cerut, eu ți-am dat; (V) – este hotărîre, tu ai primit hotărîrea la mână? (G) – care hotărîre? (V) – hotărîrea judecătii este? (G) – unde-i hotărîrea? (V) – la Rîșcanovca ai primit? (G) – nu; (V) – cum nu ți-au dat băieții decizia? G – eu ți-am dat banii? Fii bun și întoarce banii; (V) – vii la mine ori vin eu la tine și am să vorbim, nu aici; (V) – este hotărîrea judecătii și el nu a ținut-o irevocabilă; (I) – noi suntem într-o

clădire unde nu se vorbește cu ceartă; (V) – eu nu am știut ce au făcut băieții; (I) – cui concret tu ai dat? (V) – ce să-ți spun cine și cum? (I) – am și eu acolo la Rîșcanovca pe cineva; (V) – nu am eu cu Rîșcanovca; (G) – hotărîrea este anulată; (V) – apoi anulată, de ce nu mi-ai adus-o cînd a intrat în vigoare? (V) – ia uite să-l sun eu, el stă cu hotărîrea; (G) – jumate de an nu ai sunat odată; (I) – cînd întorci banii? (G) – întoarce banii; (V) – nu pune mâna pe mine; (I) – nu pun mâna; (V) – ai să răspunzi de tot aici (...), tu mi-a dat ceva omule mie?; (I) – eu i-am dat lui; (G) – dar eu cer de la tine; (V) – ai vreun document? Arată cît am luat eu de la tine; (G) – cînd te-am pus să scrii răspiscă pe cele 64 de mii (...) ai spus că nu trebuie; V – așa am spus; G – îi dat la Curtea de Apel; (V) – trebuie de clarificat (...) trebuie la Curtea de Apel de vorbit; (I) – mai trebuie de dat încă vreo zece mii? (V) – trebuie de vorbit cu băieții; (V) – Igor, nu te amesteca; (I) – sunt banii mei; (G) – Mihai, dă-mi te rog banii” (f.d. 200–205, vol. I).

- f. Stenograma din 03 iunie 2019, ora 17:45–18:00, relevă următoarea discuție dintre Galbur (G) și Vioara (V): „(G) – tu ai cerut atîția bani, eu ți-am dat o grămadă de bani, tu ai zis că ai să faci, că ai să scoți procesul la capăt; (V) – pînă la judecată, o fost vorba (...) pentru documente se plătește (...) prima instanță o trebuit să hotărască; (G) – tu ai luat atîția bani (...) tu ai luat o mie cinci sute euro (...) 1.000 de euro ai luat (...) și 64.000 ai luat; (V) – trebuie de scos hotărîrea (...) dacă este la Curtea de Apel trebuie să controlăm și la cine se examinează; (G) – tu ai luat banii (...) cui i-ai dat?; (V) – banii sunt dați (...) eu nu pot să cer dă înapoi (...) s-a luat s-a dat la unul la altul, la polițist, la minister, la Primărie (...) casa stă (...) nu a fost demolată; (G) – tu ai zis că i-ai dat lui Arhip 1.000 de euro; (V) – prin cineva Arhip a luat (...) tu ce te gîndești că Arhip așa de „crasivîie glaza” a luat și a tăcut din gură? (...) nu eu, prin cineva din Primărie (...) dar el a luat, ai văzut că nici la ședință nu a venit (...), dar noi o să facem așa frumos și o să meargă, mai sunt oameni (...) dar tu ca să spui că eu am luat toți banii și i-am pus în buzunar și acum trebuie să întorc (...) eu mă gîndesc că nu au făcut nimic, cred că nu au făcut nici hotărîrea judecătii (...) cînd m-am dus a doua zi, hotărîrea judecătii, mi-au dat trei hotărîri de ale lui de la Rîșcanovca și eu m-am dus și am dat la băieți acolo (...) și apoi m-am dus a doua zi la Curtea de Apel, numai m-am dus și am vorbit cu băieții și au scos și de la Curtea de Apel (...); (G) – eu trebuie să întorc banii (...) eu de la omul acela am luat 6.800 de euro; (V) – ne grăbim acuma (...) dacă vrei să hotărîm; (G) – și eu trebuie să le dau înapoi (...) de unde eu să le iau?; (V) – hai să facem o treabă acuma dacă vrei (...)” (f.d. 206–210, vol. I)
- g. Stenogramele din 11 iunie 2019, ora 18:59, între Vioara Mihai (V) și Coșcodan Ion (C): „(V) – omul acesta (...) vineri îi închide cu lumina cu tot (...) trebuie să prelungească lumina pînă vineri (...) are documente, are tot (...) și i-o spus că nu-i făcut; (C) – mâine o să-ți spun; (V) – dacă nu-i, mâine tu îi întorci tot înapoi și la revedere (...) eu l-am tormozit (...) mâine face

treabă; (C) – bun, ne-am înțeles”. La ora 20:04, între Vioara Mihai (V) și Codreanu Mircea (C): „(C) – dacă mâine nu are răspuns (...) întoarce tot înapoi (...) eu mă duc la dâșii (...) și mâine se primește (...) noi îți dăm toate actele (...) mâine dimineață să ne întâlnim să-mi dai toate hârtiile (...) au rămas două zile (...) ori fac, ori nu fac; (V) – bine, nu-s probleme; (C) – mâine pe la vreo 10 o să fie răspunsul”. La ora 21:11, între Vioara Mihai (V) și Coșcodan Ion (C): „(V) – mi-au sunat și au aflat (...) a zis că nu te adresezi cum trebuie (...) mâine să rezolvi până la 10, dacă nu îi hotărăște alții; (C) – harașo, bun” (f.d. 71–73, vol. I).

- h. Stenogramele din 12 iunie 2019: relevă discuțiile dintre Vioara Mihai (V) și Ion Coșcodan (C): la ora 10:31: „(C) – ce mă suni tu? parcă ți-am spus la 12; (V) – nu, eu am ieșit de la Curtea de Apel; (C) – ți-am zis la 12 ne întâlnim și îți dau toate documentele înapoi; (V) – când?; (C) – 12; (V) – bine”; la ora 11:31: „(C) – unde ești?; (V) – eu te aștept la Poștă (...) pierd ziua (...) nu suni; (C) – eu ți-am spus că vin și îți dau tot; (V) – dacă mă sună (...) omul pierde tot (...) din pricina noastră; (C) – eu vin acum și îți aduc tot; (V) – eu sunt la Poștă” (f.d. 74–75, vol. I).
- i. Stenograma din 27 iunie 2019, ora 13:30, relevă discuția dintre Anna Țurcan (Ț) și Mihai Vioara (V): „(Ț) – eu am hotărât acolo o întrebare (...) trebuie să îmi spuneți ce-i cu Curtea de Apel (...) și să închid întrebarea; (V) – întrebare nu-i, închide și gata (...) am înțeles că acolo este pretorul (...) o dat recurs acolo și gata; (Ț) – să vedem ce de făcut mai departe cu dâșii de la pretură; (V) – eu nu înțeleg care e motivul? (...) tu ai luat banii și nu vrei să dai; (Ț) – eu nu am făcut nimic (...) ei fac documentele?; (V) – treaba lor, plătesc, fac treaba lor (...) ce am eu nevoie să mă implic?; (Ț) – ne-am implicat amândoi parcă nu?; (V) – noi nu ne-am implicat, tu te-ai implicat și ai zis că faci (...) ai documente (...) nu ai făcut, întoarce înapoi; (Ț) – azi după masă mă duc la acela Arhanghel Mihail și Gavril și văd ce fac (...) dacă ceva, fac înapoi tot; (V) – tu ai luat și trebuie să întorci (...) trebuie să dai datoriile la oameni (...) ori crezi că nu o să dăm de tine?; (Ț) – cum să hotărâsc azi cu așa sumă? (...) poate să ne întâlnim poimâine; (V) – clarifică întrebarea azi (...) nu mâine-poimâine; (Ț) – la ora șase ne sunăm” (f.d. 76–78, vol. I).
- j. Stenograma din 12 august 2019, ora 15:30, relevă discuția dintre Mihai Vioara (V) și Ion Galbur (G): „(G) – cum ai Mihai, ai luat un sac de bani și eu trebuie să umblu după tine?; (V) – da, am luat doi; (G) – ție nu ți-i rușine (...) și tu zici că ești feciorul lui Dumnezeu (...) da sună și spune...; (V) – mai întrebă oamenii ce fac (...) dacă-i Curtea de Apel (...) trebuie de dus văzut; (G) – dacă nu poți scoate întrebarea până la capăt...; (V) – dar tu ce te-ai băgat și nu faci nimic (...) trebuia să mă chemi (...) o trebuit să te consultezi cu mine; (G) – tu ai luat banul, tu trebuie să umbli după mine; (V) – da, da, da; (V) – nu se fac așa (...) cineva o fost acolo; (G) – tu îmi dai banii și la revedere (...) eu am să-mi hotărâsc singur întrebările; (V) – tu ții una și bună așa-i?; (G) – nu,

dar ce să fac (...) dacă tu nu...; (V) – dacă ții una și bună (...) o să vie la tine acasă (...) unde trăiești acumai?; (G) – trăiesc în Chișinău; (V) – dacă trăiești în Chișinău, bagă de seamă; (G) – banii dă-mi și gata; (V) – eu am să mă duc la avocat și am să vorbesc (...) o să vedem ce o să facă; (G) – du-te (...) ia și te gândește și să-mi întorci banii” (f.d. 79–80, vol. I).

11. La 13 august 2019, Mihai Vioara a fost reținut, fiind ridicat de la acesta un telefon mobil de model „Huawei”. Telefonul a fost examinat, constatându-se lipsa contactelor salvate pe numele Ivan Galbur sau Anna Țurcan. În memoria acestuia este înregistrată o convorbire cu numărul 069...730, aparținând lui Ivan Galbur, din 12 august 2019, ora 15:30, cu durata de 3 minute și 41 de secunde, precum și multiple apeluri către numărul 062...254, indicat de Mihai Vioara ca aparținând lui Anna Țurcan, confirmând existența convorbirilor între aceștia (f.d. 80–82, vol. I).

12. Tot la 13 august 2019, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Mihai Vioara din mun. Chișinău, au fost ridicate și examinate documentația tehnică privind imobilul situat pe str. Luncii nr. 2B/10, mun. Chișinău, și anume raportul tehnic și planul topografic de stabilire a regimului urban, întocmite în anul 2017 de SRL „Galaxy-Construcție”, copiile actelor de identitate ale lui Ivan Galbur și Anna Țurcan, precum și două recipise semnate de Anna Țurcan, din care rezultă primirea sumei de 1.000 de euro la 02 martie 2018, precum și a sumelor de 2.000 și 4.000 de lei la 10 și 16 noiembrie 2017, pentru perfectarea actelor, cu obligația executării sau a restituirii banilor. Tot atunci, au fost ridicate copiile hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 29 octombrie 2018, pronunțată asupra contestației împotriva procesului-verbal întocmit pe numele lui Ivan Galbur pentru contravenția prevăzută de art. 179 Cod contravențional, precum și copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2019, prin care a fost admis recursul declarat de agentul constatator Gheorghe Arhip, a fost casată hotărârea primei instanțe și s-a dispus rejudecarea cauzei contravenționale (f.d. 1-71, vol. II).

13. Martorul Ivan Galbur a declarat că îl cunoaște pe Vioara Mihai din anul 2017, iar pe Anna Țurcan o cunoaște doar din ședința de judecată. În anul 2017, el a lucrat în calitate de șofer și a decis să construiască o casuță pe terenul de pe str. Luncii 2B, unde era amplasat un garaj. Pentru perfectarea documentelor, el a întrebat pe vecinul, Alexandru Railean, care i-a oferit numărul lui Mihai Vioara. L-a contactat, s-au întâlnit cu Vioară, i-a explicat situația, iar acesta i-a spus că poate face documentele, dar „trebuie mulți bani”. El a început lucrările de fundație, însă, în lipsa documentelor, a fost verificat de poliție. Galbur i-a comunicat lui Vioara situația, iar acesta i-a spus că îi va indica ce trebuie de făcut. În anul 2018, după reluarea lucrărilor și intervențiile repetate ale poliției, Vioara i-a spus că, pentru a nu mai fi deranjat, trebuie să îi dea 1.500 de euro, iar el „va hotărî tot”. El a împrumutat bani de la Igor Arama și i-a transmis suma în luna mai 2018. În luna iunie 2018, după ce Gheorghe Arhip de la Pretura Rîșcani

i-a cerut să demoleze construcția, el l-a contactat pe Vioara, care i-a spus că trebuie să îi dea încă 1.000 de euro pentru a nu mai fi deranjat. El a transmis suma la domiciliul acestuia, iar Vioara i-a spus că banii trebuie dați unei femei care îi va transmite mai departe lui Arhip. În luna septembrie 2018, Gabur a primit citației de la Judecătoria Rîșcani. Vioara i-a spus că, pentru a „hotărî întrebarea” și a evita demolarea construcției și participarea la judecată, el trebuie să îi dea 3.200 de euro. El nu avea suma și a împrumutat bani de la Igor Arama. El a transmis lui Vioara 60.000 de lei, iar ulterior încă 4.000 de lei. Vioara i-a spus că nu trebuie să se prezinte la judecată, deoarece va rezolva tot. Galbur a declarat că, de fiecare dată când transmitea banii, solicita recipisă, însă Vioara refuza și îi cerea să aibă încredere, afirmând că banii sunt destinați unor persoane din cadrul autorităților, fără a indica concret cui. În luna noiembrie 2018, Vioara a încetat să răspundă la telefon. El s-a deplasat la domiciliul acestuia, unde un membru al familiei i-a spus că este bolnav și că va rezolva problema, însă ulterior acesta nu a mai răspuns. La sugestia lui Igor Arama, Gabur s-a adresat la CNA, a depus plângere și a participat la măsuri speciale de investigație. În cadrul întâlnirilor, el i-a cerut lui Vioara restituirea banilor, iar la una dintre acestea Vioara a spus: „Aaaa vrei bani, dar ai vreo recipisă de la mine?” și a plecat. El nu și-a recuperat banii. Procesul de la Judecătoria Rîșcani a fost soluționat în favoarea lui Gabur, deoarece a fost un jurist bun, iar Pretura a făcut greșeala la proces. Ulterior, el a fost contactat de Arhip, care i-a spus că va veni să scoată gardul, iar peste câteva zile el a achitat amenda. Suma de 64.000 de lei a fost transmisă în luna octombrie 2018. El a declarat că Vioara i-a spus că are cunoștințe la Primărie și că „la primărie tare le plac banii”, iar ulterior a înțeles că sumele nu au fost transmise mai departe, deoarece poliția continua să intervină. În anul 2017, la solicitarea lui Vioara, el a cumpărat produse alimentare în valoare de aproximativ 7.000-8.000 de lei pentru o delegație și le-a dus la domiciliul acestuia. La transmiterea banilor nu a fost nimeni de față. El s-a adresat târziu la organele de drept, deoarece spera că problema se va rezolva. El a semnat o procură în anul 2017 sau 2018, prin care Vioara urma să se ocupe de documentele legate de construcție, însă acesta a inclus în procură „ceea ce nu trebuie”. În total, el a transmis lui Vioara aproximativ 2.500 de euro și 64.000 de lei, bani împrumutați de la Igor Arama. El a declarat că a fost convins să transmită banii deoarece Vioara i-a spus că va rezolva problema. El a declarat că are pretenții față de Vioara, solicită restituirea banilor și se consideră persoană vătămată (f.d. 1, 11, 219, vol. I; f.d. 159, vol. II; f.d. 125–129, vol. V).

14. Martorul Igor Arama a declarat că îl cunoaște pe Vioara din luna ianuarie 2019. Pe Ana Țurcan el nu o cunoaște. El a confirmat declarațiile date la etapa urmăririi penale și a declarat că în anul 2018, i-a împrumutat lui Ion Galbur două sume de bani: 4.000 de euro, aproximativ în lunile aprilie–mai, și ulterior 64.000 de lei, cu promisiunea restituirii până la Anul Nou. Ulterior, Galbur i-a comunicat că a transmis aceste sume lui Vioara, în contextul unor demersuri legate de construcția unei case și perfectarea actelor, fără a preciza concret

destinația banilor. După Anul Nou, el, împreună cu Galbur, s-au întâlnit cu Vioara. Acesta s-a urcat în automobilul lui Galbur, iar discuția, care a durat aproximativ 5–6 minute, a vizat documentele și restituirea banilor. Întrebat despre restituirea sumelor, Vioara a declarat inițial că banii au fost transmiși altor persoane, iar ulterior a invocat lipsa unei recipise și a susținut că nu poate fi dovedită transmiterea banilor de către Galbur. Arama a încercat să înregistreze discuția, însă calitatea acesteia era redusă, reținându-se afirmația lui Vioara în sensul că nu există recipisă și nu poate fi dovedită transmiterea banilor. El i-a sugerat lui Galbur să se adreseze organelor competente. Ulterior, Galbur i-a restituit integral sumele împrumutate, respectiv 4.000 de euro și 64.000 de lei. Discuțiile dintre Galbur și Vioara vizau fie perfectarea actelor, fie restituirea banilor, cu indicarea unui termen concret. El a înțeles că Vioara nu este sincer și că sumele nu vor fi restituite (f.d.21 , vol. I; f.d. 159-161, vol. V)

15. Martora Tamara Scobioală a declarat că îl cunoaște pe Mihai Vioara prin intermediul Annei Țurcan, pe care o cunoaște de mai mulți ani. Prima întâlnire cu Vioara a avut loc în biroul său, la solicitarea lui Țurcan, care nu dispunea de oficiu. Ea a fost prezentă la discuții și a auzit că Vioara întreba când vor fi gata actele, iar Țurcan a răspuns că acestea sunt în lucru. La această întâlnire nu s-au transmis bani. Ulterior, au avut loc și alte întâlniri, inclusiv în prezența altor persoane, fără ca martora să cunoască detalii. La una dintre întâlniri, Vioara a transmis lui Țurcan o sumă de bani. La solicitarea acesteia, Scobioală a luat banii și i-a păstrat în safeu, iar ulterior i-a restituit Annei Țurcan. Ea nu a reținut suma și a indicat că banii erau în lei. Ulterior, la solicitarea Annei Țurcan, Scobioală i-a transmis lui Vioara suma de 4.000 de lei. Ea a confirmat că discuțiile dintre aceștia aveau ca obiect întocmirea unor acte pentru legalizarea unui teren și a unei construcții. Ea nu cunoaște acțiunile concrete și temeiul legal și a indicat că actele pentru o casă și un teren nu au fost finalizate. În contextul neînțelegerilor, Vioara a avut un comportament agresiv, a adresat injurii și a formulat amenințări în adresa lui Țurcan. Acesta a încuiat ușa biroului și a impus Annei Țurcan întocmirea unei recipise, fără ca Scobioală să cunoască conținutul acesteia. Ea nu cunoaște natura juridică a sumelor transmise și nu știe dacă acestea aveau caracter de mită. Scobioală nu a sesizat organele competente în legătură cu comportamentul lui Vioara. Ea nu a obținut niciun beneficiu din sumele transmise și nu este datoare nimănui (f.d. 155, vol. II; f.d. 134-136, vol.V) .

b. Poziția apărării

16. Mihai Vioara, fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit, nu a recunoscut vina și a declarat că a primit de la Ivan Galbur suma de 1.500 de euro pentru legalizarea unei construcții neautorizate, în acest scop fiind întocmită o procură în baza căreia a depus cereri la Primăria mun. Chișinău și a întreprins demersuri pentru legalizarea construcției. El a făcut cunoștință cu Anna Țurcan în anul 2017, care a susținut că poate legaliza construcția pentru suma de 1.500 de euro, menționând că va „plăti unde va fi nevoie”, iar din această sumă i-a transmis

6.000 de lei și ulterior 1.000 de euro, aspect reflectat în recipisele ridicate în cadrul percheziției. Aceasta nu și-a onorat promisiunile și nu a restituit banii (f.d. 86–94, 211-212, vol. II). În ședința de judecată, Mihai Vioara a declarat că nu recunoaște vina și că de la începutul anului 2019 a acordat ajutor lui Ivan Galbur pentru legalizarea construcției prin perfectarea procurilor și a documentelor necesare, fără a-și asuma alte obligații. El a indicat că suma de 1.500 de euro era destinată Anei Țurcan pentru acoperirea unor cheltuieli legale și că i-a transmis acesteia bani pentru perfectarea actelor, fără a primi alte sume de bani. El nu a intervenit pe lângă autorități, nu a avut legături cu Pretura Rîșcani, nu a influențat funcționari publici, nu îl cunoaște pe arhitectul Arhip și nu a intervenit în procesul de judecată. Ana Țurcan urma să perfecteze actele, însă nu a finalizat procedura, iar el nu a primit bani pentru sine (f.d. 232–235, vol. V). Vioară, în ședința instanței de apel, deși a fost prezent la data de 08 iunie 2025 și informat despre examinarea cauzei, nu s-a prezentat la ședința din 16 septembrie 2025 și nu a comunicat motivele neprezentării, fără a depune în prealabil cerere de amânare. Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, cu participarea apărătorului din oficiu Valeriu Caușnean, și a amânat pronunțarea deciziei integrale pentru 04 noiembrie 2025. Prin cererea din 22 septembrie 2025, acesta a invocat că, în perioada 15–16 septembrie 2025, s-a aflat la înmormântarea unei rude, fără prezentarea actelor confirmative (f.d. 224, 228–229, 246, vol. VII; f.d. 83–86, vol. VIII).

17. Anna Țurcan, fiind audiată în calitate de bănuită și ulterior învinuită, a recunoscut parțial vina și a declarat că îl cunoaște pe Mihai Vioara din anul 2017. Acesta i-a solicitat ajutorul pentru obținerea unui contract de arendă și legalizarea unei construcții ce aparținea lui Ivan Galbur. Ea i-a comunicat lui Vioara că ar putea identifica persoane din cadrul Primăriei care să ajute. În acest context, a primit de la acesta suma de 1.000 de euro, pentru care a întocmit recipisă și s-a obligat să restituie banii sau să obțină actele necesare. Ea nu cunoaște persoane concrete din cadrul autorităților, nu a transmis bani funcționarilor publici și nu a reușit să rezolve problema. Ea nu îl cunoaște pe Ivan Galbur și nu cunoaște ce sume a primit Mihai Vioara de la acesta. Pe Gheorghe Arhip îl cunoaște doar vizual (f.d. 170–174, vol. II). În ședința de judecată, Anna Țurcan nu a recunoscut vina și a declarat că nu a transmis bani nimănui din cadrul Primăriei sau Preturii și că nu are influență asupra funcționarilor publici. Ea a declarat că a primit suma de 1.000 de euro de la Vioara pentru perfectarea documentelor necesare legalizării construcției. Ea a indicat că banii au fost pentru prestarea unui serviciu legal și că a restituit suma lui Ivan Galbur, deoarece se temea de Mihai Vioara (f.d. 72–75, vol. VII).

18. În ședința de judecată, apărătorii inculpaților, Natalia Ctitor, în interesele lui Mihai Vioara, și Tatiana Tampei, în interesele Annei Țurcan, au susținut că Ivan Galbur a edificat neautorizat o construcție și a apelat la Mihai Vioara pentru legalizarea acesteia. Suma de 1.500 de euro a fost transmisă în acest scop, iar relațiile dintre părți au caracter civil, fără influență asupra autorităților sau

intervenții pe lângă funcționari publici. Apărarea a mai invocat caracterul contradictoriu al declarațiilor lui Galbur și a susținut că probele administrate, inclusiv prin procesul-verbal de percheziție din 13 august 2019, precum și declarațiile martorilor, nu constituie probe directe și nu demonstrează vinovăția inculpaților, solicitând achitarea acestora (f.d. 105-111, vol. VII).

c. Sentința

19. Prin [sentința](#) Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 19 februarie 2025, Mihai Vioară și Anna Țurcan au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și condamnați la amendă în mărime de 2.800 de unități convenționale (140.000 de lei) și, respectiv, 2.500 de unități convenționale (125.000 de lei). S-a dispus confiscarea specială, după cum urmează: din contul lui Mihail Vioară - suma de 1.500 de euro și suma de 58.000 de lei; din contul lui Anna Țurcan - suma de 1.000 de euro și suma de 6.000 de lei.

20. Instanța de fond a constatat vinovăția inculpaților prin coroborarea declarațiilor martorilor cu înscrisurile ridicate la percheziție și cu mijloacele tehnice de probă. Instanța a reținut că, potrivit declarațiilor lui Ivan Galbur, Mihai Vioara a pretins că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Preturii sectorului Rîșcani și instanțelor de judecată, pe care le-ar putea determina să nu intervină asupra construcției neautorizate și să adopte soluții favorabile. În acest scop, martorul a declarat că i-a transmis inițial suma de 1.500 de euro, ulterior fiind convenită și transmisă suma totală de 2.500 de euro pentru poliție și pretură, precum și suma de 64.000 de lei pentru persoane din cadrul instanței de judecată. Martorul Igor Aramă a confirmat că aceste sume proveneau de la el și au fost remise lui Mihai Vioara prin intermediul lui Ivan Galbur, iar la o întâlnire directă inculpatul a recunoscut primirea banilor și transmiterea lor mai departe, după care a negat existența probelor. Martorul Tamara Scobioală a confirmat că Mihai Vioara și Anna Țurcan au acționat de comun acord pentru legalizarea construcției lui Ivan Galbur, că Mihai Vioara i-a transmis bani Annei Țurcan în acest scop, iar recipisa ridicată la percheziție a confirmat remiterea sumei de 6.000 de lei și 1.000 de euro către Anna Țurcan. Instanța a reținut că, după ce Anna Țurcan nu a realizat cele promise, Mihai Vioara a cerut întocmirea actelor sau restituirea banilor, împrejurare care confirmă scopul comun și înțelegerea dintre inculpați. Totodată, de la domiciliul lui Mihai Vioara au fost ridicate raportul tehnic, planul topografic din anul 2017, recipise semnate de Anna Țurcan și hotărâri judecătorești privind cauza contravențională a lui Ivan Galbur. Deși Galbur a declarat că nu i-a transmis inculpatului alte acte decât copia actului de identitate, documentele identificate la percheziție au demonstrat implicarea lui Mihai Vioara în demersurile de legalizare încă din anul 2017 și au infirmat susținerea acestuia că l-ar fi cunoscut pe Ivan Galbur abia în anul 2019. Datele extrase din telefonul

mobil au evidențiat convorbiri cu Ivan Galbur și apeluri către Anna Țurcan și alte persoane, ceea ce confirmă legăturile dintre participanți.

21. Instanța a acordat o importanță determinantă interceptărilor convorbirilor telefonice, pe care le-a apreciat ca probe ce confirmă declarațiile martorilor și demonstrează mecanismul pretinderii și primirii mijloacelor bănești. Din convorbirea din 23 mai 2019 dintre Mihai Vioara și Anna Țurcan, instanța a reținut referiri la sumele primite și la obligațiile asumate, precum și presiuni, cu mențiunea că „oamenii cer” și că „o să dai de trei ori mai mult”. Din convorbirea din 24 mai 2019 dintre Mihai Vioara și o persoană neidentificată rezultă că inculpatul discută despre întocmirea documentelor pentru „casa ceea”, afirmă că trebuie să vorbească și că trebuie „achitat oamenii”, ceea ce indică destinația banilor pentru influențarea persoanelor din instituțiile publice, inclusiv în proceduri de înregistrare la OCT. Din convorbirea din 28 mai 2019 dintre Mihai Vioara și Anna Țurcan rezultă că aceasta nu neagă primirea banilor, face referire la realizarea documentelor și intervenții la persoane competente, inclusiv la funcționarul Arhip, iar Mihai Vioara îi reproșează direct că a luat bani. Din convorbirea din 29 mai 2019, purtată în incinta Judecătoriei Chișinău între Mihai Vioara, Ivan Galbur și Igor Aramă, instanța a reținut că inculpatul a invocat influență asupra autorităților și a recunoscut primirea banilor, afirmând că „banii sunt dați”, în timp ce Ivan Galbur a solicitat restituirea, iar Igor Aramă a confirmat proveniența sumelor. Din convorbirea din 3 iunie 2019 dintre Mihai Vioara și Ivan Galbur rezultă cuantumul exact al sumelor, de 1.500 de euro, 1.000 de euro și 64.000 de lei, precum și faptul că inculpatul nu a negat primirea lor și a declarat că „banii s-au dat unde trebuie”, inclusiv la polițist, la minister și la primărie și arhitecturului Gheorghe Arhip, prin intermediul unei persoane. Din convorbirea din 27 iunie 2019 dintre Mihai Vioara și Anna Țurcan rezultă discuții privind continuarea demersurilor, inclusiv la curtea de apel, reproșuri privind banii și confirmarea înțelegerii dintre inculpați. Din convorbirea din 12 august 2019 dintre Vioara și Galbur rezultă recunoașterea directă a primirii banilor, refuzul restituirii și invocarea distribuirii acestora. În baza acestor probe, instanța de fond a concluzionat că Mihai Vioara și Anna Țurcan au acționat în înțelegere, au pretins și au primit mijloace bănești necuvenite și au invocat influența asupra unor persoane publice în scopul determinării adoptării unor soluții favorabile.

22. Instanța a reținut că noțiunile de „pretindere” și „primire”, prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, sunt definite la pct. 3 și 17 din [Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție](#) nr. 11 din 22.12.2014, „pretinderea” reprezentând o solicitare a remunerației ilicite, exprimată verbal, în scris sau prin comportament concludent, inteligibilă pentru destinatar, indiferent dacă a fost satisfăcută, iar „primirea” constând în obținerea de bunuri, servicii sau avantaje necuvenite, direct sau prin intermediul unei alte persoane, fără a fi necesară preluarea nemijlocită de către făptuitor. Pct. 14.1 din aceeași hotărâre, influența asupra factorului de decizie putea avea caracter real sau ipotetic, iar în aceste condiții

instanța a constatat că Mihai Vioara a obținut mijloace bănești de la Ivan Galbur ca efect al promisiunii de a interveni pe lângă persoane din cadrul autorităților competente în vederea legalizării construcției situate în mun. Chișinău, str. Luncii 2B/10, invocând o influență ipotetică, iar Anna Țurcan a acționat în aceeași înțelegere, în scopul obținerii actelor necesare, motiv pentru care a concluzionat că sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, în redacția la ziua comiterii faptei.

23. Instanța a constatat că Mihai Vioara a pretins și a primit suma de 1.500 de euro pentru influențarea persoanelor din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, suma de 1.000 de euro pentru influențarea persoanelor din cadrul Preturii sectorului Rîșcani și suma de 64.000 de lei pentru influențarea persoanelor din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, reținând totodată pretinderea sumei de 1.500 de euro pentru influențarea persoanelor din cadrul Primăriei mun. Chișinău. Anna Țurcan a primit sumele de 2.000 de lei, 4.000 de lei și 1.000 de euro în aceleași condiții, susținând că are influență asupra persoanelor publice în vederea obținerii actelor necesare legalizării construcției. Instanța a reținut caracterul formal al infracțiunii și existența intenției directe, concluzionând că în acțiunile inculpaților sunt întrunite elementele infracțiunii de trafic de influență.

24. Instanța a reținut că, inițial, inculpații Mihai Vioara și Anna Țurcan au fost puși sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, în forma în vigoare la momentul săvârșirii faptelor. Ulterior, după intrarea în vigoare la 07 septembrie 2024 a Legii nr. 136/2024, procurorul, prin ordonanțele din 12 noiembrie 2024, a modificat învinuirea și a reținut calificarea juridică în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, fără agravarea situației inculpaților. În aceste condiții, instanța a aplicat legea penală veche, ce era mai favorabilă.

25. Instanța de fond, la individualizarea pedepsei, a reținut că nu este incidentă prescripția răspunderii penale, întrucât, potrivit art. 60 alin. (4) Cod penal, termenul de prescripție a fost întrerupt. Instanța a constatat existența unei continuități a incriminării, însă legea penală nouă este mai severă, întrucât sancțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal a fost modificată de la amendă în mărime de la 2.000 la 3.000 unități convenționale sau închisoare de până la cinci ani, la amendă în aceleași limite sau închisoare de până la șase ani. În temeiul art. 10 Cod penal, instanța a aplicat legea penală mai favorabilă, în vigoare la momentul comiterii faptelor. La stabilirea pedepsei, instanța a avut în vedere gravitatea infracțiunii, conduita inculpaților și lipsa circumstanțelor agravante sau atenuante, apreciind că nu se impune aplicarea unei pedepse privative de libertate, iar scopul pedepsei poate fi realizat prin aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă. În temeiul art. 397 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, instanța a dispus ca documentele și purtătorii de informații să se păstreze la dosar, iar telefonul mobil rămâne în proprietatea lui Mihai Vioara. În baza art. 106 Cod penal și art. 46 alin. (4) din Constituție, ea a dispus confiscarea mijloacelor bănești obținute din infracțiune.

d. Apelul și decizia instanței de apel

26. La 24 februarie 2025, Tatiana Tampei, în interesele lui Anna Țurcan, a declarat apel. Ea a solicitat achitarea inculpatei, invocând că fapta nu a fost săvârșită de aceasta. Din motivarea apelului rezultă că argumentele vizează lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, în special inexistența scopului de influențare și lipsa unei persoane publice concrete asupra căreia s-ar fi exercitat influența. Apelanta a susținut că sumele de bani reprezintă plăți pentru servicii de consultanță.

27. La 04 martie 2025, Mihail Vioara a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și remiterea cauzei la rejudecare. El a susținut că acuzația de trafic de influență nu este dovedită, întrucât nu există probe privind pretinderea sau primirea banilor prin invocarea unei influențe și nici identificarea unui funcționar public concret. El a invocat că interceptările nu confirmă existența unor promisiuni de influență, declarațiile martorului Ivan Galbur sunt contradictorii și necoroborate, înscrisurile și recipisele indică o relație de natură civil-administrativă, sumele de bani reprezintă plăți pentru servicii de perfectare a actelor, nu pentru influențarea autorităților.

28. La 04 noiembrie 2025, [Curtea de Apel Centru](#) a respins apelurile și a menținut sentința. Instanța a reținut că vinovăția inculpaților rezultă din ansamblul probelor coroborate. Ea a respins alegările apărării privind lipsa probelor directe și a constatat că recipisele semnate de Anna Țurcan și celelalte mijloace de probă confirmă primirea repetată a banilor în scop ilicit. Instanța a respins susținerile privind caracterul contradictoriu al declarațiilor martorilor și a reținut că acestea sunt concordante asupra împrejurărilor esențiale. Instanța a respins argumentul privind lipsa unui funcționar public concret și a arătat că infracțiunea se consumă prin pretindere sau primire sub pretextul influenței, indiferent de exercitarea efectivă a acesteia. Instanța a respins susținerea că sumele ar reprezenta plăți pentru consultanță și a constatat că probele, inclusiv interceptările, indică scopul de influențare.

e. Recursurile

29. La 31 decembrie 2025, Vasile Tașco, în interesele lui Mihai Vioara, și la 05 ianuarie 2026, Tatiana Tampei, în interesele lui Anna Țurcan, au declarat recursuri întemeiate pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și pct. 6) Cod de procedură penală. La 30 ianuarie 2026 și 13 februarie 2026, Mihai Vioara a depus și el cereri de recurs, care nu conțin motive autonome, ci dezvoltă criticile formulate prin recursul principal. În esență, recurenții susțin că hotărârile instanțelor sunt arbitrare și se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, întrucât nu a fost identificat un funcționar public concret asupra căruia s-ar fi exercitat influența. Nu a fost demonstrată existența unei influențe reale sau pretinse și nu există probe directe privind pretinderea sau primirea mijloacelor bănești în acest scop ori legătura acestora cu exercitarea influenței. Condamnarea se întemeiază

preponderent pe declarațiile martorului Galbur, ce sunt contradictorii și lipsite de credibilitate. Instanța de apel nu a efectuat o analiză proprie și efectivă a probelor a aplicat în mod eronat norma penală. Avocatul Vasile Tașco invocă și pretinse nereguli procedurale privind desfășurarea ședinței de judecată din 16 septembrie 2025, în cadrul judecării apelului, inclusiv examinarea cauzei în lipsa inculpatului și consemnarea necorespunzătoare a prezenței avocatului Anatolie Doga. Mihai Vioara dezvoltă aceste critici și invocă suplimentar deficiențe privind întocmirea volumelor dosarului. Ei solicită achitarea, pe motivul neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii, sau remiterea cauzei spre rejudecare. Avocatul Vasile Tașco solicită și înlăturarea confiscării speciale aplicate asupra sumelor de 1.500 de euro și 58.000 de lei.

30. La 07 mai 2026, ora 9.55, avocatul Tatiana Tampei a depus un supliment la recurs. Ea solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, deoarece la ziua deciziei, termenul de prescripție era expirat. De asemenea, ea solicită reducerea mărimii sumei confiscate cu 1.000 de euro, care a fost restituită victimei infracțiunii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

32. La ziua comiterii infracțiunii, art. 326 Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 326. Traficul de influență

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

(2) Acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (1¹):

b) săvârșite de două sau mai multe persoane;

se pedepesc cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

33. Prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024 (în vigoare din 07 septembrie 2024), art. 326 Cod penal a fost modificat, fiind exclusă circumstanța agravantă „de două sau mai multe persoane” prevăzută la alin. (2) lit. b).

34. La data pronunțării sentinței și în prezent, art. 326 Cod penal prevede:

„Articolul 326. Traficul de influență

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Recursurile au fost declarate în mai puțin de două luni. Vasile Tașco a depus recurs la 31 decembrie 2025 în interesele lui Mihai Vioara, iar Tatiana Tampei la 05 ianuarie 2026 în interesele lui Anna Țurcan. Mihai Vioara a depus recursuri la 30 ianuarie 2026 și 13 februarie 2026 și dezvoltă argumentele prin recursul avocatului său. Prin urmare, recursurile lui Vioară constituie o completare la recurs și nu pot fi respinse ca tardive (decizia nr. [1ra-1389/2022](#), § 17).

36. La 07 mai 2026, dată stabilită pentru pronunțarea hotărârii, avocatul Tatiana Tampei a depus un „supliment la recurs”, prin care a invocat expirarea termenului de prescripție și a solicitat reducerea sumei confiscate cu 1.000 de euro. Aceste argumente nu au fost invocate în recursurile depuse inițial. Prin urmare, „suplimentul la recurs” reprezintă un nou recurs, depus după expirarea termenului de două luni. El este tardiv. Completul de asemenea notează că aceste argumente nu au fost invocate nici instanța de apel. Conform art. 427 alin. (2)

Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar motivele invocate în instanța de apel.

37. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

38. Recursurile sunt întemeiate pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. În esență, recurenții invocă: i) hotărârile instanțelor sunt arbitrare și se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor; ii) nu a fost identificat un funcționar public concret asupra căruia s-ar fi exercitat influența, nu a fost demonstrată existența unei influențe reale sau pretinse și nu există probe directe privind pretinderea sau primirea mijloacelor bănești ori legătura acestora cu exercitarea influenței; iii) confiscarea specială aplicată asupra sumelor este nelegală; iv) au fost admise încălcări procedurale la examinarea cauzei în instanța de apel, inclusiv examinarea cauzei în lipsa inculpatului și consemnarea necorespunzătoare a desfășurării ședinței de judecată. Deși declarate distinct, argumentele din recurs vor fi examinate împreună. Inițial vor fi analizate criticile privind aprecierea probelor, iar ulterior cele privind aplicarea normei penale, inclusiv critica referitoare la confiscarea specială.

a. Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

39. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nici o instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nici o bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

40. Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate prima facie de către

Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21). De asemenea, după cum rezultă din art. 431 pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul recursurilor care nu sunt „considerate admisibile”, instanța nu este obligată să solicite prezentarea referinței.

41. Recurenții susțin că hotărârile instanțelor se bazează exclusiv pe declarațiile martorului Ivan Galbur, în lipsa unor probe directe privind transmiterea mijloacelor bănești. Instanțele de fond și de apel au stabilit situația de fapt prin coroborarea declarațiilor martorilor, a interceptărilor convorbirilor telefonice și a înscrisurilor ridicate în cadrul percheziției, reținând remiterea unor sume de bani și implicarea inculpaților în demersurile privind legalizarea construcției neautorizate aparținând lui Ivan Galbur (vezi para. 20–21). Instanța de apel a constatat că din declarațiile lui Ivan Galbur rezultă că acesta i-a transmis lui Mihai Vioara suma de 1.500 de euro, ulterior 1.000 de euro și 64.000 de lei, pentru a interveni pe lângă persoane din cadrul poliției, preturii și instanțelor de judecată în vederea evitării sancțiunilor și legalizării construcției. Aceste declarații sunt susținute de Igor Aramă, care a confirmat împrumutul și remiterea sumelor, precum și de Tamara Scobioală, care a indicat transmiterea unor sume de bani către Anna Țurcan în legătură cu perfectarea actelor (vezi para. 13–14). Interceptările convorbirilor telefonice confirmă mecanismul pretinderii și primirii banilor. Din acestea rezultă că Mihai Vioara a condiționat realizarea demersurilor de achitarea unor sume („trebuie achitat oamenii”) (vezi para. 10 lit. b), a recunoscut primirea acestora („eu am luat de la om”, „da, am luat”) (vezi para. 10 lit. c, j) și a indicat distribuirea lor către persoane din cadrul autorităților („banii sunt dați (...) la polițist, la minister, la Primărie”; „Arhip a luat (...) prin cineva”), făcând referire și la intervenții concrete („trebuie de vorbit cu băieții”, „trebuie de controlat la cine se examinează”) (vezi para. 10 lit. e–f). În contextul sumei de 64.000 de lei, inculpatul nu contestă existența banilor și face referire la intervențiile pe lângă instanță („trebuie de clarificat (...) trebuie la Curtea de Apel de vorbit”) (vezi para. 10 lit. e), iar ulterior confirmă direct primirea acestora („da, am luat”) (vezi para. 10 lit. j). Implicarea Annei Țurcan rezultă din convorbirile telefonice și din recipisele semnate de aceasta, ridicate în cadrul percheziției la domiciliul lui Mihai Vioara (vezi para. 11–12). În discuțiile purtate, Mihai Vioara îi impută primirea banilor („să dai ce ai luat”, „tu ai luat bani”), iar ulterior aceasta recunoaște implicarea comună („ne-am implicat amândoi”) (vezi para. 10 lit. a, d, i). Recurenții nu au explicat plauzibil în recurs de ce această apreciere a probelor este irațională. Prin urmare, în această parte, recursurile sunt nefondate.

b. Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală

42. Recurenții susțin că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (în redacția la ziua de astăzi). Ei invocă lipsa identificării unui funcționar public concret, lipsa unei influențe reale sau pretinse

și lipsa legăturii dintre mijloacele bănești și exercitarea influenței, raporturile dintre părți ar avea caracter civil, motiv pentru care și confiscarea este nelegală.

43. Completul este de acord cu interpretarea dată de prima instanță dispozițiilor art. 326 alin. (1) Cod penal (vezi para. 22). Potrivit [Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție](#) nr. 11, din 22 decembrie 2014, pct. 3, 17 și 14–14.3, prin pretindere se înțelege solicitarea unei remunerații ilicite, iar prin primire – obținerea acesteia sub orice formă. Pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu este necesar ca influența să fie exercitată efectiv și nici ca persoana asupra căreia se pretinde influența să fie individualizată concret. Este suficient ca făptuitorul să pretindă ori să primească bani, susținând că are influență asupra unui funcționar public. Infracțiunea este una formală și se consumă din momentul pretinderii sau primirii remunerației ilicite, indiferent de realizarea intervenției.

44. Din para. 41 rezultă că Mihai Vioara a pretins și a primit sume de bani de la Ivan Galbur, cu implicarea Annei Țurcan, în legătură cu intervenția pe lângă persoane din cadrul autorităților publice. Influența invocată nu a avut caracter abstract, ci a fost concretizată prin referiri la instituții și persoane, inclusiv Pretura sectorului Rîșcani și Gheorghe Arhip, precum și la actele și procedurile ce urmau a fi soluționate în interesul lui Ivan Galbur. Remiterea sumelor a fost constant asociată cu legalizarea construcției, evitarea intervențiilor poliției și preturii și soluționarea favorabilă a procedurilor judiciare și administrative. Mihai Vioara a corelat direct sumele cu întocmirea documentelor pentru construcție, necesitatea de a „achita oamenii” și intervențiile pe lângă instituții publice, iar Anna Țurcan a participat la aceste demersuri și a primit sume în același scop. Convorbirile telefonice confirmă că sumele erau destinate acestor intervenții și că au fost distribuite către persoane din cadrul autorităților. Nu este vorba despre raporturi civile, ci despre sume remise în schimbul promisiunii de influență. Niciun privat nu-și poate asuma printr-un contract civil, în schimbul unei sume de bani sau gratuit, să legalizeze o construcție ridicată ilegal prin influențarea autorității publice. Mai mult, Vioară nu era avocat sau avocat stagiar și nu a fost întocmit un contract scris în care să fie menționat clar angajamentul asumat. Lipsa identificării unui funcționar public concret nu este determinantă, iar caracterul ipotetic al influenței nu exclude existența infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal.

45. Prin urmare, instanțele au reținut corect că fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și a primit pentru aceasta sumele indicate în rechizitoriu. Ele au dispus confiscarea specială a acestor sume în temeiul art. 106 Cod penal. Mijloacele bănești constituie bunuri rezultate din infracțiune, iar proveniența acestora de la denunțator nu exclude confiscarea specială (decizia nr. [1ra-1137/24](#), §§ 86–89). Lipsa bunurilor în patrimoniul inculpatului justifică confiscarea contravalorii. Astfel, criticile recurențelor cu privire la confiscarea specială sunt neîntemeiate.

c. Celelalte motive din recurs

46. Avocatul Vasile Tașco a invocat nereguli procedurale privind desfășurarea ședinței de judecată din 16 septembrie 2025 în instanța de apel, susținând că cauza a fost examinată în lipsa lui Mihai Vioara și că procesul-verbal consemnează necorespunzător prezența avocatului Anatolie Doga. Mihai Vioara a reiterat aceste critici și a invocat suplimentar deficiențe privind întocmirea volumelor dosarului, precum și pretinsa cercetare a unor probe inexistente la dosar. Completul reține că recurentul nu a explicat cum aceste critici se circumscriu temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Totuși, pentru a înlătura orice dubiu privind respectarea dreptului la apărare, completul va oferi o explicație mai detaliată.

47. Completul notează, în primul rând, că examinarea apelului în lipsa inculpatului nu este temei de recurs, însă acest aspect poate fi examinat prin prisma 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală sub aspectul respectării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție cu privire la echitatea procesului. Deși prezența inculpatului este, în principiu, importantă, legislația procesual penală permite examinarea cauzei și în lipsa acestuia dacă sunt respectate garanțiile procedurale (încheierea nr. [1ra-1763/2023](#), § 12).

48. Din materialele cauzei rezultă că Mihai Vioara a fost prezent la ședința din 08 iunie 2025 și a fost informat despre continuarea examinării cauzei. În aceeași ședință, avocatul Anatolie Doga, desemnat din oficiu, a fost înlăturat pentru incompatibilitate, iar instanța a dispus desemnarea unui alt apărător și a fixat ședința pentru 16 septembrie 2025. La ședința din 16 septembrie 2025, inculpatul nu s-a prezentat și nu a depus cerere de amânare. Cererea de amânare transmisă în aceeași zi de avocatul Vasile Tașco, prin poșta electronică, a fost respinsă, întrucât la dosar nu era anexat un mandat care să-i confirme calitatea de apărător (f.d. 228–233, vol. VII). Instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului și a stabilit pronunțarea deciziei pentru 04 noiembrie 2025 (f.d. 83–86, vol. VIII). Mandatul avocatului Vasile Tașco a fost depus ulterior, la 22 octombrie 2025, împreună cu alte cereri, inclusiv de reluare a dezbaterilor. El este datat din 22 octombrie 2025 (f.d. 1-13, vol. VIII). Aceste cereri au fost formulate după închiderea dezbaterilor, iar mandatul nu putea produce efecte pentru ședința din 16 septembrie 2025, fiind semnat ulterior. Cererea inculpatului din 23 septembrie 2025, prin care a invocat participarea la înmormântarea unei rude, a fost depusă după desfășurarea ședinței din 16 septembrie 2025 (f.d. 246, vol. VII). Apărarea nu a indicat care argumente a dorit să le invoce în apel și nu a putut să le facă până la ședință, dacă cunoștea că condamnatul nu se putea prezenta la ședința din 16 septembrie 2025. Mai mult, cererea de recurs în esență reiterează cererea de apel, ceea ce confirmă că toate argumentele avute Vioară le-a invocat în cererea de apel. În ședința din 16 septembrie 2025, Vioară a fost reprezentat de avocatul Caușnean. În aceste condiții, examinarea cauzei în apel în lipsa inculpatului, care cunoștea de data ședinței și nu a cerut amânarea până la

ședință, nu încalcă echitatea procesului.

49. Referitor la consemnarea eronată în procesul-verbal al ședinței, instanța reiterează că asemenea erori, chiar dacă ar fi admise, nu pot constitui motiv pentru casarea unei hotărâri întemeiate și legale. Completul de asemenea notează că, din procesul-verbal al ședinței din 16 septembrie 2025 rezultă că la ședință ar fi participat avocatul Anatolie Doga și că ar fi fost examinate anumite probe care nu se regăsesc la materialele cauzei. Aceste mențiuni sunt eronate. După cum prevede art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, în caz de divergență între procesul-verbal și înregistrarea audio, prevalează înregistrarea audio. Avocatul Anatolie Doga nu mai participa în această cauză, fiind înlăturat din proces la ședința din 08 iunie 2025, pentru incompatibilitate. Din înregistrarea audio rezultă că apărarea lui Vioară în acea ședință a fost asigurată de avocatul Valeriu Caușnean, desemnat din oficiu în baza mandatului din 16 septembrie 2025 (f.d. 244, vol. VII). Înregistrarea audio confirmă că instanța de apel a examinat exclusiv probele existente la dosar, iar mențiunile contrare din procesul-verbal constituie erori materiale de consemnare.

50. Având în vedere argumentele menționate mai sus, recursurile sunt vădit neîntemeiate. Prin urmare, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile depuse de avocatul Vasile Tașco, în interesele lui Mihai Vioara, și de avocatul Tatiana Tampei, în interesele lui Anna Țurcan, precum și cererile de recurs depuse de Mihai Vioara, împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 04 noiembrie 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Stella Bleșceaga

Leonid Chirtoacă